

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο: B2
 Ημερομηνία: Κυριακή, 08-11-2009
 Σελίδα: 17
 Μέγεθος: 975 cm²
 Μέση κυκλοφορία: 173790
 Επικοινωνία εντύπου: (211) 365.7000
 Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Βρήκε τις συνταγές της ευτυχίας στον Προυστ, στα ταξίδια, στην αρχιτεκτονική, αλλά και στη δουλειά. Ο ελβετός συγγραφέας **Αλέν ντε Μποτόν** μάς εξηγεί πώς να ζούμε καλύτερα

«Σκέφτομαι τι θα απογίνω...»

ALAIN DE BOTTON

Οι χαρές και τα δεινά της εργασίας

Μετάφραση Αντώνης Κολοκύρης.
 Εκδόσεις Πατάκη, σελ. 381

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ

ΜΑΙΡΗ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΙΔΟΥ

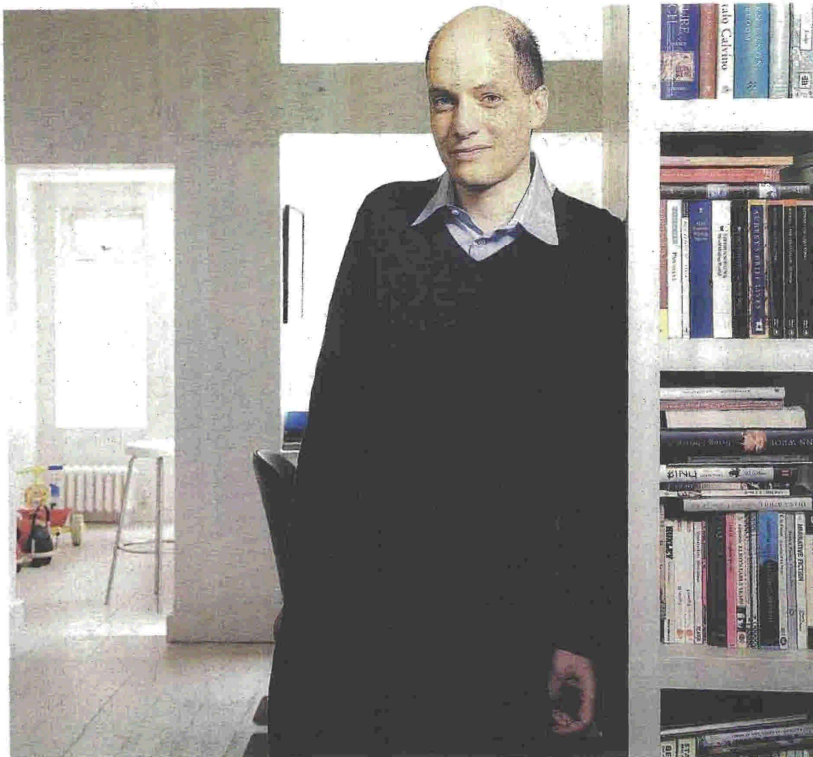
Ολα άρχισαν το 1997, όταν ο 28χρονος τότε Αλέν ντε Μποτόν άφησε κατά μέρος τη συγγραφή λογοτεχνικών έργων και έγραψε ένα ελκυστικό εκτενές δοκίμιο με τίτλο *Πώς ο Προυστ μπορεί να αλλάξει τη ζωή σου*, το οποίο παραδόξως έγινε μπεστ σέλερ στην κατηγορία των βιβλίων αυτοβοήθειας και μεταφράστηκε σε περισσότερες από 20 γλώσσες. Εκτός τα βιβλία του φιλόδοξου νεαρού συγγραφέα διερρευνούν τα θεμελιώδη άγχη της σύγχρονης ζωής με έναν τρόπο ιδιαίτερα χρωματισμένο από τα διαβάσματά του στη φιλοσοφία και από το ταλέντο του ως μυθιστοριογράφου να στέκεται στις μικρές, ασήμαντες και εξαιρετικές λεπτομέρειες. Το 2008, ο ίδιος συνέβαλε στη δημιουργία μιας School of Life (Σχολή της Ζωής) στο Λονδίνο, με τη βοήθεια των μέσων που διέθετε (βιβλία, τηλεοπτικές εκπομπές, βίντεο), με στόχο η μάθηση να έχει κάποια πρακτική αξία αλλά και ο καθένας «να ζει σοφά και καλά». Καθώς αναμένεται η κυκλοφορία στα ελληνικά του βιβλίου του *Οι χαρές και τα δεινά της εργασίας*, και εν όψει της επίσκεψής του συγγραφέα στην Αθήνα για μια διάλεξη στις 12 Νοεμβρίου, στις 8 το βράδυ, στο ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία», ζητήσαμε από τον συγγραφέα, διά του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, να μας μιλήσει για τη δική του συνταγή ευτυχίας. Μας απάντησε επίσης διά του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

– Πολλοί μιλούν για ένα «όφρος Ντε Μποτόν» το οποίο κάνει τα γραπτά σας να ξεχωρίζουν ανάμεσα στο πλήθος. Πώς αναπτύξατε αυτό το όφρος;

«Νομίζω ότι εξ αρχής προσπαθούσα να γράφω με ένα στυλ που να είναι εύκολο στην ανάγνωση και να μπορεί σύγχρονος να μεταδώσει μεγάλες ιδέες με αρχοντά και χάρη. Και αυτό επειδή ως τώρα ο λόγος που βασίζεται σε ιδέες είναι είτε τελείως βαρετός ή υπερβολικά περιπλοκός προσπαθεί να γίνει ποικί και χασοχαρμένος. Ηθέλα να αποφύγω αυτούς τους κινδύνους στον δρόμο μου. Ηθέλα επίσης να γράψω σε ένα ύφος περισσότερο προσωπικό, αφού τα βιβλία μου έχουν έναν εξομολογητικό τόνο».

– Θεωρείτε ότι οι αντιλήψεις περί ευτυχίας και απισυχίας μπορούν να επανεξεταστούν;

«Ναι, κάθε εποχή είναι καινή να αλλάξει τις ιδέες της για την ευτυχία. Πριν από λίγα χρόνια, στο Λονδίνο, δεν υπήρχαν πιο μεγάλοι ήρωες από τους τραπεζίτες. Τον 50 αιώνα π.Χ. στην

Ο Αλέν ντε Μποτόν

Αθήνα οι πιο μεγάλοι ήρωες ήταν οι αριστοκράτες πολεμιστές. Οπότε τα ιδανικά μας αλλάζουν συνεχώς, και είναι δουλειά των πολιτικών, αλλά και των μέσων μαζικής ενημέρωσης και των ανεξάρτητων φωνών, όπως αυτές των συγγραφέων, να αναδείξουν ποιος θα έπρεπε να κερδίσει τον σεβασμό των άλλων – και κατά συνέπεια σε τι είδους κοινωνία θέλουμε να ζούμε. Πιστεύω ακράδαντα ότι όλοι μας είμαστε επιφορτισμένοι με το μέλλον μας. Συχνά με ρωτούν: "Θα είναι το μέλλον ζοφερό ή όχι;". Και η απάντηση – όσο και αν είναι κοινότοπη – είναι: Εξαρτάται από το τι θα αποφασίσουμε εμείς συλλογικά να κάνουμε, αρχής γενομένης από τώρα. Η αίσθηση του εφικτού – όπως επίσης και της πιθανής αποτυχίας – είναι τεράστια».

– Αυτή τη χρονιά μιλήσατε στο TED (Technology, Entertainment, Design), το οποίο σημαίνει ότι συμπεριλαμβάνετε στους πιο ουδεκείους στοχαστές και ανθρώπους δράσης της εποχής μας. Είναι αγνώστοι κάτι τέτοιο;

«Το TED είναι μεγάλο πρόνομο, αποτελεί στην πραγματικότητα το πρώτο παγκόσμιο διαδικτυακό πανεπιστήμιο. Δείχνει ακόμη ότι μπορείς να κάνεις τις ιδέες τόσο συναρπαστικές όσο και μια σαπουνοόπερα στην τηλεόραση. Το μικρό φιλμάκι μου στο TED είχε 3 εκατ. επισκέψεις, αφού στο ανάρτησά τον Ιούνιο. Πρόκειται

πραγματικά για ένα εξαιρετικό φαινόμενο της εποχής μας και αναδεικνύει το Διαδίκτυο στην πιο σφαιρική, δημοκρατική και έξυπνη εκδοχή του».

– Προσεβύετε για «φιλοσοφία της καθημερινότητας». Την εφαρμόζετε στη δική σας ζωή;

«Τα γραπτά μου συνδέονται απολύτως με τη ζωή μου, με την έννοια ότι με εμπνέει να γράφω για τα προβλήματα και τις καταστάσεις που αντιμετωπίζω. Είμαι το αντίθετο του ακαδημαϊκού που γράφει για να μάθει κάτι αφηρημένο. Θέλω να μάθω για να ζήσω καλύτερα. Είναι η ζωή μου τέλεια τώρα; Ασφαλώς όχι. Το σημείο εκκίνησης για μένα είναι πόσο μπλεγμένος και βαθιά ανθρώπινος είμαι».

– Για τις χαρές και τα δεινά του συγγραφέα τι έχετε να πείτε;

«Το να παραμένεις ζωντανός στη σημερινή εποχή σημαίνει ποτέ να μην απέχεις πολύ από μια κρίση εργασιακής ταυτότητας – δηλαδή να μην απέχεις από το να αμφισβητείς την αξία και τον σκοπό σου. Καθώς είναι Κυριακή απόγευμα τώρα, και το φως άρχισε να πέφτει, είναι η κατάλληλη ώρα για να αρχίσω να σκέφτομαι τι θα απογίνω. Τα δύο μεγάλα ζητήματα που ταλανίζουν τη ζωή ενός συγγραφέα είναι: Έχει καμιά αξία η δουλειά μου; Και αν είναι κάπως ευπρεπής, φθάνει στους αναγνώστες που στόχευα και γίνεται κατανόηση; Συνεντεύξεις όπως αυτή

προσφέρονται για να αναλογιστεί κανείς πάνω ο' αυτά».

– Στην αναζήτηση για το τι κάνει μια δουλειά ευεργετική ή αυτοκαταστροφική, που είναι το θέμα του βιβλίου σας το οποίο κυκλοφορεί τώρα στα ελληνικά, μπορεί κανείς να αναρωτηθεί γιατί να δουλεύει για πολυεθνικές εταιρείες. Διακρίνεται στο βιβλίο σας ένα είδος αμφισβήτησης του σημερινού καπιταλισμού;

«Υπάρχουν σε γενικές γραμμές δύο φιλοσοφίες εργασίας εκεί έξω. Η πρώτη είναι αυτή που ονομάζουμε οπτική της εργατικής τάξης για τη δουλειά, η οποία θεωρεί τον λόγο ύπαρξης της εργασίας καθαρά οικονομικό: Δουλεύεις για να θρέψεις τον εαυτό σου και τους αγαπημένους σου. Δεν ζεις για να δουλεύεις. Δουλεύεις για χάρη του Σαββατοκύριακου και του ελεύθερου χρόνου σου – και οι συνάδελφοι δεν είναι απαραίτητοι φίλοι σου. Η άλλη, πολύ διαφορετική, είναι οπτική της μεσοασίας τάξης, η οποία θεωρεί τη δουλειά απόλυτος απαραίτητη για μια ολοκληρωμένη ζωή, ως συστατικό στη βάση κάθε αυτοεκτίμησης και αυτοεκπληρωσής μας. Αυτές οι δύο φιλοσοφίες πάντα συνυπάρχουν αλλά στις περιόδους κρίσης η οπτική της εργατικής τάξης παίρνει μια νέα παράταξη. Όλο και πιο συχνά ακούμε κάποιον να λέει το ρεφρέν "δεν είναι τέλεια, αλλά τουλάχιστον είναι μια δουλειά..."».

Ο Αλέν ντε Μποτόν θα δώσει μια διάλεξη στην Αθήνα στις 12 Νοεμβρίου, στις 8 το βράδυ, στο ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία».